

Sygn. akt VIII U 389/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 stycznia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury pomostowej począwszy od daty powstania prawa.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 13.01.2014 r., odmówił ubezpieczonemu J. K. (K.) prawa do emerytury pomostowej z powodu braku wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz nie wykonywania po dniu 31.12.2008 r. prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Organ rentowy decyzję wydał na podstawie przepisów:

- ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(tj. z 2009 r., Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.),

- ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. nr 237, poz. 1656).

W odwołaniu do Sądu, ubezpieczony J. K. zakwestionował decyzję organu rentowego z dnia 13.01.2014 r. i domagał się ponownego rozpatrzenia sprawy, a celem uzupełnienia wniosku dołączył dokument potwierdzający jego pracę w szczególnych warunkach z okresu od 7.05.2001 r. do 30.06.2012 r. oraz od 1.09.2012r. do 30.09.2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. K. ur. (...) ukończył wiek 60 lat.

W dniu 22.11.2013 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej i przedłożył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Organ rentowy dokonał szczegółowej analizy złożonych przez ubezpieczonego dokumentów i odmówił J. K. prawa do wnioskowanego świadczenia, ponieważ udowodnił jedynie 4 miesiące i 8 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wobec wymaganych 15 lat (dotyczy okresu od 24.10.1974 r. do 28.02.1975 r. – dowód: k. 5 tom II akt emerytalnych ubezpieczonego).

W związku z doliczeniem do stażu pracy okresu od 1.01.2010 r. do 30.06.2012 r. wydał nową decyzję odmowną na podstawie, której ubezpieczony udokumentował 39 lat, 1 m-c i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 2 lata, 10 m-cy i 8 dni pracy w szczególnych warunkach/charakterze.

ZUS nie uznał zatrudnienia ubezpieczonego jako pracy w szczególnych warunkach:

- od 2.02.1977 r. do 4.06.1983 r., bowiem odwołujący był w owym czasie członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. (t. 1, k. 16), a prace w szczególnych warunkach zalicza się jedynie pracownikom zatrudnionym na umowę o pracę.

Powyższe stanowisko ZUS podzieli Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.01.2005 r. sygn. akt I UK 142/04.

- od 10.02.1984 r. do 31.07.1997 r. w charakterze kierowcy, kierowcy-wydawcy paliw oraz

kierowcy w (...) S.A. w G., ponieważ nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. (t.1. k. 13),

- od 7.05.2001 r. do 31.12.2008 r. w charakterze kierowcy w firmie Usługi Przewozowe (...) w G., z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach,

- od 1.01.2009 r. do 31.12.2009 r., ponieważ płatnik nie złożył dokumentów potwierdzających pracę w szczególnych warunkach (druki (...)),

- od 1.09.2012 r. do 30.09.2013 r., ponieważ nie można uznać za pracę o szczególnym charakterze zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego i uznał, że odwołanie J. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U.

nr 237, poz. 1656) – prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,

3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy w pełnym wymiarze czasu pracy,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl natomiast art. 49 powołanej ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt. 1-5 i 7 i art. 5-12,
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt. 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał, że J. K. spełnia wyżej określone warunki i nabywa prawo do emerytury pomostowej.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego, ubezpieczony w okresach od 2.02.1977 r. do 4.06.1983 r. był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze przekraczającym 3,5 tony, co oznacza, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych – dowód: k. 10-11 tom I akt emerytalnych ubezpieczonego.

Również w kolejnym okresie zatrudnienia od 10.02.1984 r. do 31.07.1997r. J. K. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, co potwierdził jego zakład pracy w świadectwie pracy z dnia 31.07.1997 r. (verte – pkt. 8) – dowód: k. 13 tom I akt emerytalnych ubezpieczonego.

Ponadto pracodawca ubezpieczonego R. P. w sprostowanym świadectwie pracy z dnia 14.02.2014 r. w pkt. 8 potwierdził, że J. K. w okresie od 7.05.2001 r. do 30.06.2012r. w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy autobusu – dowód: k. 3 akt sądowych, co oznacza, że ubezpieczony po dniu 31.12.2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Również w piśmie procesowym z dnia 28.07.2014 r. organ rentowy po uwzględnieniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 10.02.1984 r. do 31.07.1997 r. (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) udowodnił on ogółem 16 lat, 2 miesiące i 27 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (w tym zarówno przed dniem 1.01.1999 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jak i po dniu 31.12.2008 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych) - dowód: k. 20 akt sądowych.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał, że ubezpieczony J. K. spełnia warunki do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej i w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

SSO Maria Gawlik